



**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 19-12-2025
No. 2025.04637
Portefeuillehouder: Pas
Team: Wonen & Leefkwaliteit**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 19 december 2025

Betreft: Schriftelijke vragen van MAASTRICHT van NU inzake fors tekort aan seniorenwoningen

Geacht college,

In de Limburger van vrijdag 19 december las ik een artikel dat Limburg behoefte heeft aan duizenden seniorenwoningen. Vandaar dat wij u deze schriftelijke vragen laten toekomen.

De vergrijzing in Limburg is geen nieuwe ontwikkeling. Al decennialang is bekend dat het aantal ouderen fors zou toenemen, met grote gevolgen voor de woningmarkt. Desondanks blijkt uit recente provinciale cijfers en analyses dat de realisatie van geschikte seniorenwoningen structureel en fors achterblijft bij de eigen ambities.

De provincie Limburg heeft als doel gesteld om richting 2030 jaarlijks circa **2.300 woningen geschikt voor ouderen** te realiseren. In de praktijk werd deze doelstelling de afgelopen jaren bij lange na niet gehaald: in 2022 werden minder dan 900 zelfstandige seniorenwoningen gebouwd en in 2023 zelfs slechts 737. Voor 2024 zijn geen betrouwbare cijfers beschikbaar, terwijl juist transparantie cruciaal is gezien de omvang en urgentie van de opgave.

Tegelijkertijd stukt de doorstroming op de woningmarkt. Veel ouderen blijven wonen in (te grote) gezinswoningen, terwijl jongeren en starters geen toegang krijgen tot passende woonruimte. Onderzoeken laten zien dat ouderen niet altijd willen of kunnen verhuizen, onder andere vanwege emotionele binding met de woning, ruimtebehoefte of financiële achteruitgang. Dit roept fundamentele vragen op over de effectiviteit van het huidige woonbeleid, de focus op nieuwbouw en het ontbreken van alternatieve strategieën.

Maastricht van Nu maakt zich ernstige zorgen over de toekomstbestendigheid van het gemeentelijk woonbeleid en de wijze waarop Maastricht inspeelt op deze structurele ontwikkelingen binnen de Limburgse woningmarkt.



Schriftelijke vragen

1. Is het college bekend met de provinciale doelstelling om richting 2030 jaarlijks circa 2.300 senioren geschikte woningen te realiseren, en met het feit dat deze doelstelling de afgelopen jaren structureel niet is gehaald?
2. Hoeveel zelfstandige seniorenwoningen zijn er in Maastricht gerealiseerd in 2022 en 2023, en welk aandeel heeft Maastricht daarin binnen de totale Limburgse productie?
3. Achten het college het acceptabel dat er voor 2024 geen betrouwbare provinciale cijfers beschikbaar zijn over seniorenwoningbouw? Beschikt de gemeente Maastricht zelf wel over actuele en betrouwbare data?
4. Hoe verklaart het college het grote verschil tussen beleidsambities en feitelijke realisatie van seniorenwoningen, zowel regionaal als lokaal?
5. In hoeverre houdt het Maastrichtse woonbeleid rekening met het feit dat veel ouderen woningen zoeken in het midden- en hogere segment, terwijl het beleid sterk inzet op betaalbaarheid?
6. Erkent het college dat veel ouderen niet willen of kunnen verhuizen vanwege emotionele, ruimtelijke of financiële redenen? Zo ja, hoe wordt hier concreet rekening mee gehouden in het beleid?
7. Welke alternatieven naast nieuwbouw onderzoekt of benut de gemeente Maastricht om de woningmarkt beter te laten functioneren, zoals woningaanpassing, splitsing, mantelzorgwoningen of verplaatsing binnen de wijk?
8. Welke financiële of praktische belemmeringen ervaren ouderen bij verhuizing, en welke rol ziet het college voor zichzelf om deze drempels weg te nemen?
9. Hoe beoordeelt het college de impact van de vastlopende doorstroming op de kansen van jongeren en starters op de Maastrichtse woningmarkt?
10. Kan het college concreet aangeven welke aanvullende maatregelen worden genomen om te voorkomen dat de woningmarkt in Maastricht structureel vastloopt richting 2030 en verder, gezien de aanhoudende vergrijzing?

Met vriendelijke groet,

Bert Garnier
raadslid MAASTRICHT van NU